

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/688/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511212000
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3511212000.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci navrhovateľa X., právne zastúpený E. proti odporkyni U., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu L., právne zastúpený E., o zaplatenie 280,87 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 22. apríla 2013, č.k. 6C/97/2012-152, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,28 Eur, do 3 dní, k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal od odporcu zaplatenia sumy 280,87 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa uzatvoril s odporkyňou dňa 01.02.2005 Zmluvu o pripojení č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom uvedenej zmluvy bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni telekomunikačné služby, špecifikované v zmluve za podmienok stanovených v zmluve a vo Všeobecných podmienkach. Vyúčtoval za poskytnuté služby odporkyni faktúru č. XXXXXXXXXXXXXX vystavenú na sumu 139,41 Eur splatnú 19.10.2005, faktúru č. XXXXXXXXXXXXXX vystavenú na sumu 59,47 Eur splatnú 18.01.2006, faktúru č. XXXXXXXXXXXXXX vystavenú na sumu 64,16 Eur splatnú 19.02.2006, faktúru č. XXXXXXXXXXXXXX vystavenú na sumu 11,19 Eur splatnú 19.03.2006. Zo strany odporkyne k úhrade faktúr nedošlo. Dňa 04.07.2007 právny predchodca navrhovateľa spoločnosť L. uzatvoril zmluvu so spoločnosťou X. o postúpení pohľadávok. Predmetom uvedenej zmluvy bolo i postúpenie pohľadávky spoločnosti L., ktorú táto spoločnosť mala vo vzťahu k odporkyni titulom Zmluvy o pripojení č. XXXXXXXXXXXX. Vedľajší účastník, s ktorého vstupom odporkyňa do konania vyslovila súhlas, vzniesol námietku premlčania. Z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání dlhu, uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporkyňou, vyplynulo, že predmetom tejto mala byť jednak dohoda o uzavretí splátkového kalendára, jednak uznanie dlhu. Odporkyňa v tejto prehlásila, vychádzajúc z bodu 2, že uznáva čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom spoločnosťou L. Dĺžná suma v zmysle predmetnej dohody pozostáva z istiny vo výške 274,23 Eur, príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie vo výške 39,83 Eur. V dohode v bode 3. Forma splatenia záväzku

nebola určená ani výška splátky, ani dátum splátky. Dohoda v bode 4 obsahuje rozhodcovskú doložku. Z výpovede odporkyne okresný súd zistil, že odporkyňa si nebola vedomá toho, čo podpisuje, keď podpisovala predmetnú dohodu. Nevedela sa vyjadriť, čo v rámci dohody prehlásila. Nepamätala si ani na okolnosti uzavretia predmetnej dohody, nevedela sa vyjadriť k tomu, čo je premlčanie. Súhlasila so vstupom vedľajšieho účastníka a s obsahom jeho vyjadrení. Po vykonanom dokazovaní okresný súd dospel k záveru, že je nevyhnutné prihliadnuť k námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom. Vychádzajúc z predložených faktúr, z titulu neuhradenia ktorých bola uplatnená pohľadávka navrhovateľom, je zrejmé, že faktúra č. XXXXXXXXXXXXX, vystavená na sumu 139,41 Eur, bola splatná dňa 19.10.2005, faktúra č. XXXXXXXXXXXXX vystavená na sumu 59,47 Eur bola splatná dňa 18.01.2006, faktúra č. XXXXXXXXXXXXX vystavená na sumu 64,16 Eur bola splatná dňa 19.02.2006, faktúra č. XXXXXXXXXXXXX vystavená na sumu 11,19 Eur bola splatná dňa 19.03.2006. Navrhovateľ vo vzťahu k faktúre č. XXXXXXXXXXXXX mohol uplatniť prvýkrát dňa 20.10.2005, vo vzťahu k faktúre č. XXXXXXXXXXXXX dňa 19.01.2006, vo vzťahu k faktúre č. XXXXXXXXXXXXX dňa 20.02.2006 a vo vzťahu k faktúre č. XXXXXXXXXXXXX dňa 20.03.2006. Premlčacia doba, čo sa týka uplatnenia práva z poslednej z faktúr, uplynula dňa 20.03.2009. Keď navrhovateľ podal návrh dňa 15.12.2011, ním uplatňovaná žalovaná suma bola už premlčaná. Z výpovede odporkyne je nepochybné, že nevedela, čo je premlčanie. I keby predmetná dohoda bola uzavretá v súlade s § 3 a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, v danom prípade by uznanie dlhu tak, ako bolo realizované, nemalo právny následok uznania dlhu. S poukazom na uvedené skutočnosti okresný súd návrh navrhovateľa zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 100, § 101, § 558 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Keďže odporkyňa bola vo veci úspešná, patrila by jej náhrada trov konania. Keďže však táto náhrada trov konania neuplatnila, súd rozhodol tak, že jej náhradu trov konania nepriznal. O náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu vo výške 100 % ním uplatnených účelne vynaložených trov konania. O náhrade trov konania súd rozhodol takouto formou podľa § 151 ods. 7 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Mal za to, že v danom prípade došlo k nepochybniteľnému uznaniu dlhu odporkyňou, pričom nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, ktorý nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Citované zákonné ustanovenie nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, t. j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby v takomto prípade nastupuje. Bol toho názoru, že odporkyňa potom, čo sa oboznámila s obsahom Dohody, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznala a vyjadrila svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky, nebola k podpisu dohody žiadnym spôsobom donútená, pričom nedochádza ani k zhoršeniu jej postavenia ako spotrebiteľa, práve naopak, odporkyňa poskytol možnosť splniť už existujúci splatný záväzok, s plnením ktorého sa dostala do omeškania v splátkach. Takúto formu dohody nie je možné považovať za nekalú obchodnú prax a nie je zrejmé, ako súd k tomuto záveru dospel. Vyhodnotenie listinných dôkazov považuje za bezbrehú a ničím neodôvodnenú ochranu odporkyne ako spotrebiteľa a porušenie zásady rovnosti účastníkov konania. Ďalej nesúhlasil s tým, aby bol zaviazaný na úhradu trov právneho zastúpenia odporkyne a vedľajšieho účastníka. Nevidel dôvod pre priznanie trov právneho zastúpenia odporkyne za vyjadrenie v konaní, keďže rovnako sa v konaní vyjadril už vedľajší účastník zastúpený rovnakým zástupcom, rovnaký názor mal, aj pokiaľ ide o úkon - účasť zástupcu odporkyne na pojednávaní a úkon - príprava a prevzatie veci. Zastával názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a sp. zn. 3Cob 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na

to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru došiel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí, sp. zn. 6Co/141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012, atď. Zdôraznil, že na priznanie trov konania je v zmysle § 142 O.s.p. nevyhnutné zistenie, že trovy boli účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom na nepriznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Mal za to, že súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy Slovenskej republiky, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Košiciach, Krajského súdu v Nitre, Krajského súdu v Prešove, Krajského súdu v Žiline. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že vyhovie jeho návrhu v plnom rozsahu, resp. napadnutý rozsudok zruší a vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 37,26 Eur.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že po vstupe do konania vzniesol námietku premlčania obsahujúcu relevantnú právnu argumentáciu, ktorá mala preukázateľne za následok zamietnutie návrhu na začatie konania, nakoľko nárok navrhovateľa bol premlčaný. Zdôraznil, že bez vznesenia námietky premlčania z jeho strany v danom konaní nemohlo byť zo strany súdu na premlčanie prehladnuté a pravdepodobne by navrhovateľ bol vo veci úspešný tak, ako v mnohých iných sporoch, keď vymáhal premlčané nároky. Neexistuje preto dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov konania v jeho prospech. V konaní vystupoval na podporu odporkyne, proti ktorej navrhovateľ podal návrh a vďaka jeho námietke premlčania bola odporkyňa úspešná. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko účastník, na strane ktorého stál, mal plný úspech vo veci. Zdôraznil, že je občianskym združením, založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov, prejednávaná právna vec je typickým spotrebiteľským sporom, pričom základnou filozofiou spotrebiteľského práva je pozitívnym zásahom štátu prostredníctvom zákonodarnej a súdnej moci dosiahnuť vyvážené faktickej nerovnováhy spotrebiteľa vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi, ktorý má mocenskú, ekonomickú i právnu nadvládu nad spotrebiteľom, vyplývajúcu z okolností uzatvárania predformulovaných štandardných zmlúv, v ktorých zmluvné podmienky stanovuje dodávateľ. V kontexte uvedeného považuje stanovisko navrhovateľa, popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, za účelové a zjavne nesprávne, odporujúce zákonom Slovenskej republiky a tiež predpisom EÚ. Mal za to, že mu nie je možné odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom. Argument navrhovateľa o navyšovaní trov konania zjavne neobstojí, nakoľko každý účastník musí počítať s tým, že v súdnom konaní môže neuspieť a najtypickejším negatívnym následkom v tomto prípade je aj náhrada trov konania protistrane, ale aj na jej podporu vedľajšiemu účastníkovi. Poukázal na princíp tzv. „rovnosti zbraní“ s tým, že využil svoje zákonné právo dať sa zastúpiť advokátskou kanceláriou a trovy, ktoré vynaložil, boli vynaložené účelne. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia iných odvolacích súdov v obdobných konaniach. Zdôraznil, že neexistuje dôvod na aplikáciu § 150 O.s.p., a preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa, vrátane trov konania, potvrdil.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a došiel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolacie námietky navrhovateľa vo veci samej sú totožné s námietkami, ktoré uplatnil pred súdom prvého stupňa. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil dôkazy v konaní vykonané každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov a ktoré tvrdenia účastníkov mal za preukázané, a ktoré nie, uviedol svoje skutkové

zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Námietky navrhovateľa, uvedené v podanom odvolaní, preto nemohli v danej veci privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní totiž neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje. Na zdôraznenie správnosti dodáva nasledovné:

Odvolací súd zhodne s názorom prvostupňového súdu poukazuje na skutočnosť, že v prejednávanej veci pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, a ktorá podstatne narušuje, alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane, alebo ktorému je adresovaná alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany navrhovateľa došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Z tohto hľadiska je preto aj správny záver o tom, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatná, a preto bola dôvodne uplatnená námietka premlčania.

Ako vyplýva z článku 6 odsek 1 Smernice Rady č. 2005/29 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá alebo akýmkoľvek spôsobom, vrátane celkového prevedenia uvádza do omylu, alebo je spôsobilá viesť do omylu priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k jednému alebo k viacerým prvkom vymenovaným v tomto článku 6 ods. 1, pričom v obidvoch prípadoch zapríčiňuje, alebo je spôsobilá zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Článok 2 písm. d) smernice č. 2005/29 definuje pojem obchodné praktiky použitím zvlášť širokej formulácie ako „akékoľvek konanie, opomenutie, spôsob správania alebo vyjadrenie, obchodná komunikácia, vrátane reklamy a marketingu obchodníka, priamo spojené s podporou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľom (rozsudky zo 14.01.2010 Plus Warenhandels-gesellschaft, C-304/08 Zb. s. I 217, bod 36 a z 09.11.2010, Mediaprint Zeitungs - unt zeitschriftenverlag C 540/08, bod 17).

S prihliadnutím práve na okolnosti uzatvorenia dohody o uznaní záväzku a splátkovom kalendári je potrebné skonštatovať, že uvedená dohoda je nepochybne formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, obsahujúci viacero právnych vzťahov napríklad jednostranné prejavy uznania záväzku, prehlásenie o vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch a dvojstranné právne úkony o dohode o splátkach a dohode o uzavretí rozhodcovskej doložky. Skrytým cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a predĺženia premlčacej doby na uplatnenie nároku navrhovateľa. Z textu dohody je zrejmé, že ide o formulár, ktorý navrhovateľ používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov (označenie osobou a údajov). Všetky tieto okolnosti len dosvedčujú fakt, že navrhovateľ chcel dosiahnuť uznanie premlčaného dlhu v zmysle Občianskeho zákonníka a v dôsledku toho uplatniť právo na súde. Súd teda nemôže poskytnúť ochranu uplatnenému právu, ktoré je výsledkom použitia nekalej obchodnej praktiky, pretože výkon práv nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Správne teda prvostupňový súd považoval uplatnenú pohľadávku navrhovateľa za premlčanú z dôvodu, že uplatnená pohľadávka bola splatná dňa 19.10.2005 (vo výške 139,41 Eur), dňa 18.01.2006 (vo výške 59,47 Eur), dňa 19.02.2006 (vo výške 64,16 Eur) a návrh bol podaný dňa 15.12.2011, teda po uplynutí všeobecnej premlčacej trojročnej doby (podľa § 101 Občianskeho zákonníka).

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu vo veci samej ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Navrhovateľ sa domáhal, aby odvolací súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, keď poukazoval jednak na skutočnosť, že trovy vedľajšieho účastníka neboli účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva, že pokiaľ vedľajší účastník využíva na zastupovanie v súdnych konaniach pomoc advokáta, musí jeho trovy znášať z vlastných prostriedkov, že sa jedná

o umelé navyšovanie trov konania zneužitím zákona o ochrane spotrebiteľa, účelu a zmyslu inštitútu náhrady trov právneho zastúpenia.

V danej veci súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, preto správne na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Účastník, ktorý mal plný úspech vo veci, má potom nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyni zaplata 280,87 Eur s prísl. Súd prvého stupňa návrh zamietol a odvolacím súdom bolo zamietnutie návrhu potvrdené. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že odporkyňa mala vo veci plný úspech, preto v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania. Pokiaľ sa navrhovateľ nestotožnil s povinnosťou zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporkyne), preto mu v prípade úspechu odporkyne nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže bol zastúpený právnym zástupcom.

Podľa názoru odvolacieho súdu aj vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd považuje trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka vo všeobecnosti za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Pre rozhodovanie v danej veci má zásadný význam posúdenie dôvodnosti a účelnosti úkonov vykonaných právnym zástupcom vedľajšieho účastníka na strane odporcu v tomto konaní. Odvolací súd zdôrazňuje, že účastníkovi konania, ako i vedľajšiemu účastníkovi, je možné priznať len náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.

Vzhľadom ku skutočnosti, že súd prvého stupňa v danej veci aplikoval ust. § 151 ods. 7 O.s.p. a priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú percentom (100 %), posudzoval odvolací súd rozhodnutie o trovách konania len v tomto kontexte a považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania vedľajšieho účastníka za legitímne. O tom, ktoré trovy konania boli vedľajším účastníkom účelne vynaložené, bude súdom prvého stupňa rozhodnuté až v konečnom rozhodnutí o trovách konania.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov prvostupňového konania vo výške 100 %, potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich náhradu neuplatnila a z obsahu spisu jej žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývali. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,92 Eur za 1 úkon právnej služby - za vyjadrenie k odvolaniu a režijný paušál 7,81 Eur, DPH vo výške 5,55 Eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b), § 16 ods. 3, 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., spolu 33,28 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.